

end de nu gjøre, og dem, som tidligere have havt Illusioner i den Retning, forekommer det mig, maa Udfaldet fra Valgene den 25de Juni have viist, at saaledes ere Bølgerne, og saaledes ville de sandsynligvis blive i lange, lange Tider. Altsaa at regjere paa den normale Maade med Love gennem Folke-thinget, hvis Samthkke, derom ere Alle enige, er ligesaa nødvendigt, fuldkomment saa nødvendigt som Landstingets, det kan man ikke. Og kan man ikke regjere paa den Maade og ad den Bøi, er der for Regjeringen ikke nogen Maade at kunne regjere paa, thi ved administrative Foranstaltninger, som man har slaact paa, kan der, saaledes som Forsatningen en Gang har udviklet sig, kun regjeres saare lidet, og der skal jo i hvert Tilfælde Bønge til ved hvert Strid, der kræves Bevillinger. Ved provisoriske Love kan man efter de Bøtingelser, til hvilke de ere knyttede i Grundlovens § 25, endnu mindre naae frem. Hvor man ser hen, kan man sige, at, naar Regjeringen — og Ingen vover at tvivle paa, at den i enhver Henseende kun vil gaa loyalt til Børks — kun vil bruge Lovlige Midler, har den ingen Udveie lige overfor Situationen. Jeg nævnte før, mine Herrer, at jeg ikke ventede, at mine Ord vilde kunne have nogen stor Bøthøding lige overfor Spørgsmaalet om Bisnepolitikken i Almindelighed, men det forekommer mig dog, at man, selv om man beslutter sig til et saadant Strid som overhovedet at ville standse alle Love og anvende Bisnepolitikken, dog burde gjøre en Undtagelse; og man maa ikke glemme, at Undtagelsen bekræfter Reglen, gjøre Undtagelse i ethvert Tilfælde for de Loves Bødkommende, som ikke kunne siges at have nogen principiel Bøthøding, for de Loves Bødkommende, hvis Bødtagelse ikke kan siges at støtte Ministeriets Stilling. For deres Bødkommende, mener jeg, at man kunde gjøre en Undtagelse, i Særdeleshed hvis det samtidig er Love, som maa siges at henhøre til den løbende Administration, og hvis Gavn for Bølgerbefolkningen er iøinesaldende. Naar jeg anvender dette paa Situationen her, forekommer det mig klart, at den Lov, der her er Spørgsmaal om, nemlig Lov om Kontorhold til Amtmandsøembøderne, maatte og burde vedtages, og dette maatte gjælde om alle lignende Kontorholdslove; det er jo i Reglen kun rene Expeditionssager, og det Samme forekommer mig, om end gennem en anden Bøtragtning, maatte gjælde om en af de Love, der ogsaa i Dag staa paa Dagsordenen, nemlig Lovforslaget om Bølgfredsønes Omfordeling. Det blev før, da jeg talte, i en anden Forbindelse sagt til mig: Det have

vi prøvet saa tidt, det kan ikke hjælpe at komme med Noget til denne Regjering. Men lad mig dog minde de Herrer om, at den høitærede Indenrigsminister netop ved Lovforslaget om Bølgfredsønes Omfordeling, særlig da han fremlagde det — og det staaar iøvrigt ogsaa i Motiverne — har betonet, at han var villig til at komme Folkethinget i Møde, saa vidt det paa nogen Maade var ham muligt. Han er jo en overfor dette Thing usørsøgt Mand, og vi have ikke Ret til at tvivle om, at det er hans alvorlige Møning, og Ingen kan paa Forhaand vide, hvor vidt han i saa Henseende vil gaa. Og lad mig særlig sige med Hønsyn til denne Lov — de Herrer ville maaste sige, at jeg staaar her som Rigsdagsmanden for Frederiksberg, og jeg negter ikke, at det har nogen Indflydelse paa min Stilling — at det ikke blot er en gabulig Lov, men Opfyldelsen af et Retfærdighedskrav lige over for en stor Del af Landets Bølgere og Landets Bøfolkning. Det er for Kjøbenhavn, Frederiksberg og Aarhus, men især for Kjøbenhavn og Frederiksberg ligesrem en Retfærdighedsøag at faae denne Lov gennemført, det bøder jeg de Herrer om ikke at øverse. Og man bøøver jo ikke at frygte før, at man gennem denne Lov vil berede Regjeringen en Sair; tværtimod, naar man kjender Forholdene, som de ere i Kjøbenhavn og paa Frederiksberg, kan man snarere gaa ud fra det Mødsatte, snarere forudsætte, at de ny Rigsdagsmænd, der gennem denne Lov vilde blive valgte, vilde i alt Fald ikke høre til Regjeringens Tilhængere. Med disse Ord, mine Herrer, vil jeg altsaa i ethvert Tilfælde, om jeg end ikke kan gjøre nogen Børtning, have motiveret, hvorfor jeg for mit Bødkommende agter at stemme Nei til Dagsordenen og gjøre saa i de allerfleste Tilfælde, hvis lignende Forslag skulde fremkomme.

Forslagstilleren (Bøssen): Jeg har afventet at høre de Svar, der maatte komme fra Regjeringens Side overfor det af mig stillede Forslag til Bøslutning af Folkethinget. Det Svar, vi have hørt, er jo forholdsviis ikke indholdsørigt, i alt Fald ikke tilsyneladende. Den høitærede Indenrigsminister har taget Ordet, som jeg formoder, paa Regjeringens Bøgne for at meddele os, hvad der staaar i Løven af 26de Marts 1870. Havde dette alene været Ministerens Dømed, kunde han have sparet sig at tage Ordet, thi ogsaa jeg har læst den paagjældende Lov og den paagjældende Paragraf, og jeg tvivler ikke om, at den er ærede Mødlemmer fuldt nærværende, at det, som jeg ogsaa sagde i mine Indledningsord,